

Guds olydiga revben av Gunilla Thorgren

Om uppsättningen

Urpremiär: 21 mars 2019, Stora scenen
Inga levande djur förekommer i föreställningen

En förbannad feminist läser Bibeln. Det blir en jävla cirkus.

I boken *Guds olydiga revben* får vi följa med när Gunilla Thorgren läser Bibeln med feministiska glasögon. Det är en absurd, rolig och skräckfylld upptäcktsfärd genom årtusenden av kvinnohat och förtryck – och av envist motstånd. Nu blir den upptäcktsresan teatercirkus på Dramatens stora scen, i samarbete med Cirkus Cirkör.

Cirkus Cirkör har sedan 1995 bjudit Sverige på nyskapande och uppkäftiga föreställningar med lika

delar akrobatik som scenkonst. De tog nycirkusen till Sverige och fortsätter ständigt att utveckla vad begreppet kan innebära. Grundaren Tilde Björfors har på Dramaten nyligen regisserat barnföreställningen *Kras*. Dramaten och Cirkus Cirkör har tidigare samarbetat i uppsättningen av Shakespeares *Romeo och Julia* 2002.

Gunilla Thorgren är författare, journalist och politiker. Under 1970-talet var hon en framträdande medlem i den feministiska organisationen Grupp 8. Hon har bland annat skrivit boken *Ottar och kärleken* som Malmö stadsteater satte upp med stor framgång 2014.

Guds olydiga revben är en samproduktion med Cirkus Cirkör och Malmö Stadsteater. Efter spelperioden på Dramaten kommer den att spelas på Malmö Stadsteater.

CIRKUS CIRKÖR

Medverkande

[Karoline Aamås](#)

[Sven Boräng](#)

[Ellen Jelinek](#)

[Michael Jonsson](#)

[Hamadi Khemiri](#)

[Anna Lagerkvist](#)

Cecilia Lindqvist

Elin Klinga

Fouzia "Fofu" Rakez

Marilén Ribot

Methinee Wongtrakoon

Dramatisering

Lærke Reddersen

Bearbetning

Martina Montelius

Regi

Tilde Björfors

Scenografi

Fridjon Rafnsson

Ljusdesign

Patrik Angestav

Musik och ljuddesign

Samuel "LoopTok" Långbacka

Kostym

Anna Heymowska

Peruk och mask

Lena Strandmark

Bakom kulisserna

Cirkus Cirkör letar kvinnorörelser i Bibeln

Tilde Björfors grundade Cirkus Cirkör 1995. Sedan dess har uppstickaren Cirkör hunnit bli något av en institution med eget gymnasium och en lång rad succéuppsättningar på meritlistan. Tilde själv har belönats med fler än 30 priser för sitt arbete – bland annat utsågs hon både till Årets svensk och Årets europé 2017. Nu tar hon sig an kvinnosynen i *Bibeln* i uppsättningen *Guds olydiga revben*.

Vad har du för relation till Bibeln?

– Jag har inte läst *Bibeln* från pärm till pärm förrän nu, men jag sov med den under en tid i tonåren. Jag är uppvuxen i ett politiskt medvetet sekulariserat hem, men jag har alltid haft upplevelsen av att det finns ”något mer”. För mig har det varit en gåva, som har gjort att jag kan se saker i ett större perspektiv. Det ger mig en känsla av ansvar, av att det jag gör spelar roll, även i ett längre perspektiv. För mig hänger skapande och andlighet ihop.

Varför gör du scenkonst av en feministisk läsning av Bibeln?

– Jag har risker och möjligheter som livstema. Därför jag valt cirkus som uttrycksmedel, där gör man det omöjliga möjligt just genom att överskrida sina begränsningar. Det handlar också om att överskrida gränser – att röra sig mellan konstformer, mellan cirkusdiscipliner, mellan scen och salong. För att lyckas med det krävs cirkulära organisationsformer, istället för pyramidala.

Hur hänger det ihop med pjäsen?

– Jo, Gunilla Thorgren, som skrivit boken, berättade för mig hur hennes forskning visat att det går en röd tråd av kvinnliga samhällsbärande initiativ som alla har den cirkulära organisationsformen gemensamt. Även om det varit hundratals år mellan verkar de varit ovilliga att anpassa sig till de patriarkala strukturerna. Gemensamt för alla kvinnliga initiativ är tyvärr också att de förr eller senare har slagits sönder av patriarkatet. Landsförvisats, bränts, torterats, fängslats eller tystats genom att helt enkelt skrivas bort ur historien ... I denna tid när vi är så historielösa behöver vi påminnas om hur starka de patriarkala strukturerna är och hur djupt rotade de sitter oavsett kön. Hur mycket arbete som ligger bakom att vi står där vi står idag och hur långt vi har kvar. Varför har vi aldrig fått höra om Maria Magdalenas evangelium? Hur hade världen sett ut om deras röster funnits med i *Bibeln*? Bortom maktstrukturerna finns en andlighet som nästan har glömts bort.

Apropå att röra sig mellan discipliner. Här blir cirkusartister skådespelare och vice versa. Hur ser den utmaningen ut?

– Cirkusartister har en expertis i att överskrida fysiska gränser och visar fysiskt att vi människor kan så mycket mer än vi tror. Skådespelare jobbar mer med känslomässiga gränser och är skolade i att med själslig inlevelse gå in i olika roller och skapa världar. Cirkusartister har ofta odlat sin unika särart och kan ha svårare att lämna sin sfär – där de ju är ekvilibrister. Det krävs mod för att plötsligt göra något man inte är bäst på, men vi har en fantastisk ensemble där lusten att lära av varandra och gå över sina gränser är stor. Flera av skådespelarna tränar cirkus för fullt och några av artisterna tar röstlektioner. Det blir spännande att se vilka höjder vi lyckas ta oss till.

Hur är det att vara på Dramaten?

– Det är fantastiskt att få möta alla kunniga hantverkare i verkstäderna och ateljéerna. I cirkus är rigg och konstruktion så oerhört viktigt, då scenrummet är lika mycket i luften som på golvet. Och som krydda har vi riskfaktorn i cirkusen som påverkar allas arbete. En felsydd kostym eller felriktad lampa kan vara livsavgörande. Så verkstäderna måste vara med redan i den kreativa processen på ett annat sätt.

Vad har cirkusen för relation till teatern egentligen?

– När konstformerna blev institutionaliserad och fick fasta scener först av kungar och senare av staten hamnade cirkusartisterna utanför. Cirkusen har fortsatt att vara kringresande och har alltid stått utanför samhället på ett sätt. Text har stått högt i hierarkin, det fysiska längst ner. Men det börjar förändras. Nu när vi gästar institutioner känns det som att de går in i en cirkusprocess. När vi började för över 20 år sedan var de samarbetena mindre på våra villkor.

–

Erik Gripenholm är redaktör på Dramaten.